

20
A 7836.

L. H. H. H. H.

Ria Piiskopi Donati maenitsus.

Lihula õige usu koguduse lastele,

15^{mal} Mai kuu pääwal 1884.

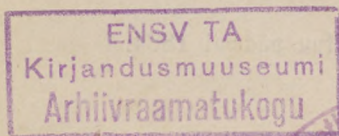
Rias, 1884.

Trükitud Stahl'i kirjadega, Suure Munjanulitsas Nr. 13.

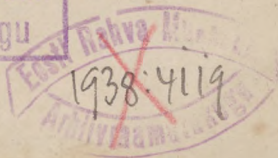
Печатать разрѣшается 2. Мая 1884 г.

Донатъ, Епископъ Рижскій.

№ 673.

40937

Kui teie ühe kaja sisse lähäte, siis teretage seda: rahu olgu selle kojale. Ja kui se koda seda wäärt on, siis tulgo teie rahu selle peale; aga kui se ep ole mitte wäärt, siis pöörgo teie rahu teie poole tagasi. (Matt. 10, 12. 13.)

Seda käsku andis meie Issand Jeesus Kristus oma Apostliledele, kui Ta neid saatis oma jumaliku õpetust kuulutama.

Üigi kaks aastat tagasi (14. Junil 1882) Jumala koguduse alandlik piiskop, püha apostlide armu ja meelewilla pärandaja, läks teie linnakesest läbi. Tema wastu ulatja peal tulid inimesed: mõned läksiwad wait olles ehk sõna lausumata mööda; teised, nimelt talurahwas, teretasid teda kummardades ja ütteldes: tere, tere! Piiskop wastas neile: „Issand õnnistago teid rahu ja õnnega.“ Üigi aasta pärast seda said 254 selle kihelkonna inimest õige usu koguduse lapsiks, Keisri Herra kronimise pääwal 15^{mal}. 17^{mal} ning 18^{mal} Mai kuu pääwal 1883 aastal, püha salvimise sakramenti läbi; aga pärast enam kui 3000 hinge. Eks teie näe, mo armsad ued õige usu koguduse lapsed, et Jumala ülemast preestrist soowitud rahu leidis siin teie linnakeses ja tema ümberkandu mittu peret, kes Jumala rahu wäärt olid, ja jäi nende peale hingama. Se alandlik piiskop on nüüd teie juure tulnud, et ühes teiega teie pöörmise aasta pääwa ja Keisri Herra kronimise rõõmuse oja wõtta.

Mis rahu siis kästis Kristus neile anda, kes Tema sisse uskwad? Ja mis rahu olete teie Jumalast saanud ühes õige usuga?

Sellest oma rahust, mis Jeesus Kristus oma jäingritele andis, rääkis Tema neile, kui Ta nendega viimast korda enne oma kannatamist Jumalaga jättis, kui Ta neid trööstis nende kurbtuses se üle, et Ta nendest pidi äralahkuma: **Rahu jättan Ma teile, oma rahu annan Ma teile** (Joan. 14, 27). Misjuguist oma rahu jättis Jeesus Kristus oma Apostlilede? Se on rahu Jumalaga Issaga. Ükski ei wõi Minu Issa juure tulla, kui üksnes Minu läbi; ja kui Mina saan maa pealt (risti peale) ülendud, siis tõmban kõiki Enese poole. Ja kui meie Issand Jeesus Kristus omad käed meie pärast risti peale sirutas, siis wõttis Tema oma armu sülle kõik maa- ilma; usu ja armastuse läbi enese wastu kutsus Kristus ka kõik inimeisi oma taewa Issa juure: Müid olete teie, kes ennemuiste kangel olite, Kristuse Jeesuse sees ligi saanud Kristuse were läbi. Sest Tema on meie rahu, kes mõlemad on ühes teinud ja on selle aia waheseina mahakiskunud, kui Ta oma liha sees kantas waeno ja mõlemad Jumalaga äralepitas ühes ihus risti läbi, kui Ta waeno seal risti pu külges suretas (Ewef. 2, 13—16.)

Seda rahu Jumalaga pärib enesele ristiinimene usu läbi Jeesuse Kristuse sisse ja Tema jumaliko õpetuse sisse (Ewef. 3, 11. 12), õige usu koguduse sakramentidest osa wõtmise ja Jumalast saetud ja pühitsetud koguduse tarjaste juhutamise läbi. Mina maenitsen teid, kirjutab Ap. Paulus, et teie nõnda käite, kui teie kohus on, se kutsmise järele, mis ka teie olete kutsutud, kõige alandusega ja tasandusega ja pitka meelega, üks teist sallides armastuse sees. Ja olge usinad üht meelt pidama waimus rahu sideme läbi. Üks ihu on ja üks waim, nõnda kui teie ka olete kutsutud ühes lootuses oma kutsmise poolest. Üks Issand, üks usk, üks ristimine, üks Jumal ja kõikide Issa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja teie kõikide sees. Aga iga ühele meie seast on armu antud Kristuse anni

mööda järele. Tema on pannud mõningad apostlikis, ja mõningad prohvetiks, ja mõningad armu õpetuse kuulutajaks, ja mõningad karjastiks ja õpetajaks, pühade parandamiseks õpetuse ameti tööle, Kristuse ihu (se on koguduse) ülesehitamiseks, jenni kui meie kõik ühesuguse usu ja Jumala Poja tundmise kätte saame ja täieks meheks saame Kristuse täie ea mõõto mööda. Aga nõutkem tõt armastusega ja kaswagem kõikis selle sisse, kes pea on, se on Kristus. (Ewef. 4, 1. 4—7. 11—13. 15.)

Sepärast ei ole teie enam wõerad ja majalised, waid pühade seltsi rahwas ja Jumala kodakondsed, Apostlide ja prohwetide raja peale ülesehitud, kus Jeesus Kristus ise nurgakivi on, kelle sees kõik hõne on kokkoliidetud ja kaswab pühaks Jumala templiks Issanda sees, kelle sees ka teid ühtlasi ülesehitakse Jumala elu asemeks Waimu sees. (Ewef. 2, 19—22.)

Se meie rahu, koguduse pea Jeesuse Kristuse läbi, lepitab meid nende efsiündinud kogudusega, kes taewas on üleskirjutud, püha Ingliseega ja püha inimestega ja ärasurnud inimeste hingedega. Seda rahu Jumalaga, Ingliseega ja kõige tõsiie usklikeudega, kes elawad ja ära on surnud, kästis meie Issand Jeesus Kristus oma apostlid inimestele anda, neid püha sakramentide läbi pühitseda ja püha Waimu armust pühitsetud karjaste — piiskopide ja preestriride läbi juhutada.

Seda rahu saite Jumalalt ka teie, mo armisad õige usu koguduse lapsed, kui teie jeda õiget usku wastu wõtsite, kuidas ma jeda teile omas eesimises teretamise kirjast teile olen äraseletanud.

Kui minust, Jeesuselt Kristuselt antud meelewalla järele, (Matt. 28, 18—20) läkitud karjastad teid olid õpetanud õiges uskust, siis saite teie rahu Jumalalt, saite ühendud Temaga püha salwimise sakramenti läbi. Selles sakramentis saite teie, kuidas õpetab Ap. Joannes, püha Waimu: Teil on wõidmise and sellelt, kes püha on, ja teie teate kõik

(1. Joan. 2, 20.) ja kuidas manitseb Ap. Paulus: Kes meid kinnitab teiega Kristuse sisse ja kes meid on wõidnud, se on Jumal, kes meid on pitsetiga kinnitanud ja annud Waimu panti meie südamesse (2. Korint. 1, 21. 22.). Selle pitseri ja panti ehk Püha Waimuga tihlamise läbi, mis teie südamesse on antud, teie hinged kui pruut peigmehega, taid ühendud Jumalaga. Ja püha Waim ise tunnistab teie hingele, et teie olete Jumala lapsed ja selle lapse põlwe diguse pärast hüüame meie Tema poole: Abba, Issa! (Galat. 4, 6.) Aga enne püha Waimu saamist, keda Jeesus Kristus Jumalalt Issalt läkitab (Joan. 17, 20), ilma salwimise sakramenti saami stmeie ei wõi, Apostli sõna järele, ennast tõsiselt Kristuse järelekäijeteks nimetada: Kellel ep ole Kristuse Waimu, sefinane ep ole mitte Tema pärast (Rom. 8, 9.), niisama kuidas ka Wilipusest ristitud Samaria rahwas ep olnud tõsised ristiinimesed jenni, kunni nad püha Waimu ei saanud Apostlite Peetruse ja Joannese kätte peale panemise läbi. Püha Apostlide aial Püha Waim sai usklikele antud kätte peale panemise ja salwimise läbi (Apostl. teud 8, 12—16.)

Jumala laste digust saades, teie saite Salwimise sakramentis ka Pühalt Waimult wäge kõlblikul wiisil Jumala laste nime kanda: otja esise salwimises sai teie meelemõistus pühitsetud; rinna salwimises sai teie süda pühitsetud; filmade, kõrwade ja uulede salwimises said teie ihu tundmused pühitsetud; kätte ja jalgade salwimises said teie ristiinimese teud pühitsetud.

Teise rahu ehk Jumalaga äralepimise pandi saite teie õige usu koguduses pattu kahetsemise sakramentis. Kui inimene pärast ristimist pattu teeb, siis jääb ta Jumala wiha alla. Issand halastab pattuse inimese peale ükspäinis siis, kui se pattune oma meelt parandab, omad pattud

kahetseb ja preestri ees tunnistab ja tema läbi andeksandmist
jaab. Seda rahu kuulutas Jeesus Kristus oma Apostliledele,
kui Ta neile pärast oma ülestõusmist ennast ilmutas ja ütles:
Rahu olgu teile! Nõnda kui Jäsa mind on läkitanud,
nõnda läkitan mina teid ka. Ja kui Ta seda sai üttelnud,
pubus Tema nende peale ja ütles neile: Võtke püha Vaimu.
Kellele teie ial pattud andeks annate, neile on need andeks
antud; kellele teie ial pattud kiinnitate, neile on need kiinnitud.
(Joan. 20, 21. 22. 23). Teil on võimalik igal aial pattu
kahetsemise ja pattu tunnistamise läbi ennast puhastada.

Kolmandama rahu ehk Jumalaga ühenduse pandi saite
teie, mo armsad, püha õhtu sööma aia sakramentis. (Joan.
5, 56). Apostliledele on antud käsk seda sakramenti talitada,
et tema läbi inimeisi kasvatada Jeesuse Kristuse sees, meie
surnust ülestõusmise ja igawese elu pandiks ja ohwriks meie
pattude eest. Püha õhtu söömaaal Jeesus Kristus võttis
oma kätte leiwa, õnnistas teda, murdis ja andis ama
jüngritele ning ütles: Võtke, sööge, se on Minu ihu. Ja
Tema võttis karika ja tänas ja andis neile ja ütles: Jooge
kõik selle seest. Sest se on Minu veri, ne seaduse veri, mis
mitme eest äravalatakse pattude andeksandmiseks (Matt. 26,
26. 29.) Kes Minu liha sööb, ja minu werd joob, se jääb
Minu sisse, ja Mina tema sisse. Kes Minu liha sööb ja Minu
werd joob, sel on igawene elu; ja Mina äratan teda üles
wiimsel pääwal. (Joan. 6, 56. 54). Ja kuidas püha õhtu
sööma aial leib ja wiin said Kristuse ihuks ja wereks ei
mitte apostlite usu järele, waid Kristuse Enese jumaliku
wäe läbi, kes õnnistas esite neid ja siis juba andis neid
apostlitele kui oma ihu ja oma werd, nõndasamoti ka meie
õige usu kiriku altari peal saawad leib ja wiin pärast palwet
ja õnnistamist Kristuse ihuks ja wereks ja usklikud võtavad
vastu tõsist Kristuse ihu ja tõsist Kristuse werd. Ükspäinis

se, kes usuga seda sakramenti vastu võttab, ühendab ennast Kristusega, aga se, kes ilma usuta temast osa võttab, kui üks kõlbmatta võttab osa temast enesele süüls ja pattuiks. (1. Korint. 11, 23—30).

Ja et Jeesuse Kristuse Enese õpetuse järele püha õhtu sööma aia sakramentis Kristuse ihu saab murtud, ja Tema veri valatud meie patude andeksandmiseks, sepärast püha Liturgia Jumala teenistuse ajal saab Jumalale toodud se kõigepühkam ja Temale kõigearmsam ohver teie ja kõige teie wendade eest, kes uskus siit ilmast on äraläinud.

Ja mis suur Jumala arm ja armastus ilmus teile, mo armsad, püha õhtu sööma aia sakramentis! Kuidas Jumala Jssä armastus oma ainusiündinud Poja vastu on ülem kui kõik muu armastus, nisama ka taewa Jssä armastus meie vastu, mis Tema meile oma armsa Poja ihu ja vere jägamises on ilmutanud, on ülem kui kõik mu Tema armastus meie vastu, ja kuidas ainusiündinud Jumala Poja surm on ülem kui misegi teine ohver meie pattude pärast, nisama ka püha õhtu sööma aia sakramentis elavate ja surmute eest toodav ohver on ülem ja armsam Jumalale, kui mingisugune teine ohver elavate ja surmute inimeste pattude eest. Tänapäeval siis kõigest südamest Jssandat, mu armsad õige usu koguduse lapsed, selle suure Jumala armu eest!

Neljandamaks teie Jumalaga äralepimise pandiks, mis teie püha õige usu koguduses olete saanud, on teie valgustajad õiges uskus, püha sakramentide talitajad, teie hinge karjatsjed. Selle oma teenistuse peale on nemad meelevalda saanud Jumala Enese käest meie piiskopliku kätte peale panemise läbi. Püha Apostel Paulus rääkis Ewese koguduse preestritele: Pange iseendid ja kõik karja tähele, selle peale teid püha Waim on ülewatajaks pannud, et teie

peate kui karjatsed hoidma Jumala kogudust, mis Tema oma Enese were läbi enesele on saatnud. (Apostl. teud 20, 28.). Nisugune Pühast Waimust preestri ameti peale seadmine, Apostli Pauluse õpetuse järele, annab meelevalda püha sakramentid talitada: Nõnda armage meid igaüks kui Kristuse jülasid ja majapidajaid Jumala sala asjade üle. (1. Korint. 4, 1. Matt. 28, 13. 20). Jeesus Kristus tõutas oma kogudusega mailma otsani olla ja Apostli Pauluse õpetuse järele ka pärast oma taewa minemist paneb mõningad apostlike ja mõningad prohvetiks ja mõningad armu õpetuse kuulutajaks ja mõningad karjatsiks ja õpetajaks. (Ewef. 4, 11). Armu and jeks teenistuseks antakse piiskopidele ja preestridele piiskopide kätte peale panemise läbi. Apostel Paulus kirjutab Timoteusele: ära ole holetu se armu anni pärast, mis sulle on antud prohveti kuulutamise järele, kui wanemad omad käed sinu peale panid (1. Tim. 4, 14.) Selle asja pärast tuletan ma sinu meele, et sa Jumala armu anni pead üles õhutama, mis sinu sees on mo kätte peale panemise läbi. (2. Tim. 1, 9). Konstantinopooli linna püha piiskop Joannes Kuldsuu küsib: „Kas sa tead, kes on prester?“ Ja wastab ise: Ta on Jumala ingel. Tema ei räägi mitte ise enesest, kui ta kirikus õpetab. Kui sina temast lugu ei pea, siis ei pea sa lugu ka Jumalast, kes tema peale on omad käed pannud. (Kuldsuu 2. jutlus Timot. 2. raamatust). Sepärast preestriliku teenistuse töö on selles, et neid inimeisi, kes pattu läbi on ennast jälle Jumala wiha alla saatnud, ueste Jumala armu lapsiks teha, neid uskus ja pühas elus kaswatada, neid Kristusega ühendada ja igawese elu pärijaks teha kolmainu Jumala auks.

Wiendamaks Jumala rahu pandiks on teile se püha õige usu kogudus, kelle liikmeteks teie saite. Õige usu kogudus on se lammaste laut, kuhu se ainus tõsine karjane

Jesus Kristus kõiki kutsus. (Joan. 10, 16). Tema on se elawa Jumala tempel, tõe sammus ja tugi. (1. Tim. 3, 15.) Teda on Jesus Kristus alustanud ja pörgu wärawad ei wõi tema üle wõitu saada (Matt. 16, 18. 16). Mingsugune pörgu wägi ei wõi tema puhast õpetust ära segada. Tema üle walitseb tema pea Kristus (Ewef. 1, 22. 23.) ja temaga jääb mailma otsani tema pea Jssand Jesus Kristus. (Matt. 28, 18—20).

Selle Kristuse koguduse liikmed on kõik mõistlikud Jumala lomad taewas, maa peal ja alamates maa paikades, kes omad põlwed Jesuse Kristuse nime ees nifutawad, keda Jumal Jssa on wäga ülendanud ja Temale ühe nime annud, mis üle iga nime on, et Tema nimel kõik nende põlwed peawad nifutama kes taewas ja maa peal ja maa al on. (Wilip. 2, 9. 10. 11).

Sellepärast kõik koguduse liikmed, kes elawad ja surnud, kui nad usku Jssanda sisse on hoidnud ja Tema pühad käsud pidanud (Matt. 7, 21), on ükssteisega ühendud ja wõiwad ükssteist aidata palwe läbi ja ükssteisele Jumala armu paluda. Need koguduse liikmed, kes seda mailma on maha jätnud ja taewa wõetud, on õiskajatte kogudus, sest nemad on tõutud wõidu kroni kätte saanud. Need koguduse liikmed, kes weel siin maa peal elawad, on nähtaw ja wõitleja kogudus, sest nemad weel wõitlewad se mailma kurjusega. Koguduse liikme nime kautawad seal ilmas need, keda hukka mõistetakse, aga siin ilmas need, kes kogudusest äralahkuwad ja wale õpetuse sisse langewad. Kui meie üks Kristuse ihu oleme ja ühe ainfa pea Jesuse walitsuse al oleme, siis wõime meie Apostli Pauluse õpetuse järele, se Sioni mäe, tuhandede Inglise, se õiskajate koguduse juure astuda, kes taewas üleskirjutud on (Ewef. 12, 22. 23). Meie wõime paluda Inglise ja pühafid, et nad meid kaitseksid ja juhataksid, õiete Jumala kartlikult elada. (Rom. 1, 14).

Et meie koguduses nõnda ühendud oleme oma siit ilmast äraläinud wendadega, siis wõime ka meie, omas armastuses nende wastu, nifama nende eest paluda, kuidas nemad meie eest, nende eest armu anded jagada selle lootusega, et nende hinged seal ilmas saawad ka armu ja fergitust nifama, kuidas nende palwete pärast meie eest, kes siin ilmas elawad, Jumal meie peale alastab (Joan. 14, 14. 1. Tim. 2, 1. Jak. 5, 16. 1. Joan. 5, 14—16. 2. Makkab. 12, 39—46). Kuidas Jefus Kristus, alla põrgu hauda minnes, sealt ärapeastis nende hinged, kes Teda ufuga ootafid, nõnda wõiwad ka meie palwed Kristuse ihu ja were ohwri toomife aial ufuga siit ilmast äraläinud hingede eest, neid põrgu hauast paradiiſi ſaata, kuidas sellest õpetab püha kogudufe iſa Joannes Kuldsuu: Wäga fuur kofu on siit ilmast äraläinud hingedeſe, kui nende eest Liturgia aial tuakſe ilmawereta Kristuse ihu ja were ohwer. Seda õpetab meile ka Jefus Kristus iſe, kui Ta ütleb Apofklitele püha õhtu fööma aial, et Temaft antaw leib on Tema ihu pattude andeksandmifeks ja Temaft antaw wiin on Tema weri, miſ ärawalataſe pattude andeksandmifeks (Joan. 6, 51; Matt. 26, 26—28. Luf. 22, 19. 20.) elawate ja furnute eest.

Selleſama, ſe kõige wanema kui kõif muud, õige ufuf kogudufe ſiſſe, ſelle liifmeteks olete nüüd ka teie, mo armsad, ſaanud, on apofklid ja nende ametipärijad kogudufe wane-
mad kõif Kristuse õpetufe, kõif Tema käfud ja ſeadufed pannud; nad on neid 7me kõige pealſe Sünodide ja 9 koha-
liſu Sünodide peal kinnitanud ja neid juhiks kogudufeſe annud igawefeſ aiaks.

Teid, mo armsad, on Jſſand kufſunud ſelle kogudufe ſiſſe, ſelles Jumala teeniſtus on aluſtud enne, kui mailmas keegi muu kriſtliſ ufuf tunniſtus ilmus. Selle kogudufe palwetes ja lauludes kuulete teie nende eſimifte riſti kogudufe

õpetajate ja karjaste healt, kelle palwed ja laulud Jumala meele pärast olid. Nende palwete ja lauludega pühitsefid omad hinged kõik meie eel olnud õiged ristiinimesed terwed 18 sada aastad.

Ruidas Ap. Paulus omas raamatus Ewefuse rahwale nimetab terve pilwe Juuda rahwa usu tõe tunnistajad, kes enne Kristuse sündimist olid elanud, niisama ka meie õige usu kogudus võib näidata arvamata hulga meie usu tõsiduse, Jumala teenistuse ja palwete lunastawuse tunnistajad, Apostlidest saadik meie ajani. Ühed nendest kannatasid surma Kristuse usu eest, teised kannatasid tagakiusamisi, kolmandamad mõitlesid suurt waewa mõitu koguduse ja õige usu eest seistes; neljandamad olid suured oma püha elu ja imetegude läbi oma elu aial ja pärast surma ja oma mädanematta ihude läbi. Igapäaw pühitseb meie kogudus püha inimeste mälestust, kes Jumalast austud said ja kõik nemad ilmuvad meie filmade ette endisest wanast aegust, kui meie usu ja koguduse tõsiduse tunnistajad. Waatke meie koguduse kalendritesse, seal on meie usu tunnistajate nimed ülestirjutud.

Teie, mo armsad, olete, nüüd selle koguduse liikmed, kelles Jumala armu wägi on täna pääwani nähtaw kõigile, kes usuga tema palwid ja abi paluwad. Issanda ristmise pühal pühitsevad wesi seisab huffaminematta ja annab terwist inimestele ja elaja loomadele; seda armu abi on tundnud mitte ükspäinis õige-usulised, waid ka teise usulised, ke süsuga on seda wet pruukinud. Kui teie saate kindlad uskus ja wagad elus olema, siis saab ka teid Issand oma armuga katsma tulema ja teie usk ja waga elu saab ka teise usu rahwale Jumala armu abi saatma. Aga, mo armsad, sel aial, kui teie ni rohkesti olete Jumala armust rõõmustud ja trööstitud ja waimulikult rikaks saanud, õige usu kogudusesse astudes, ma kuulen, et teie usku laimatakse ja

ähwardakse, et teie hinged lähewad igaweste hukka, ja ka kuulen, et teile on õige usu pärast mitme sugused pahandused süündinud. Mo hing on suurt kurbust tundnud ja ka praegu on kurb se üle, et teie usku teutakse ja teile paha tehakse se usu pärast; ma palun kõigest südamest Issandat Jesust Kristust, et Ta annaks teile jõudu need pahandused ära kannatada ja et Ta annaks teile seda tröösti tunda, mis Ta neile on tõotanud, keda Tema nime pärast tagakiusatakse: Ünsad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast laimawad ja tagakiusawad ja rääkiwad kõik sugu kurja teie peale, kui nemad waletawad. Rõõmustage ja olge wäga rõõmsad; sest teie palk on suur taewas. (Matt. 5, 11 12.)

Urge kartke igawese hukkatuse ja põrgu ähwardamist. Teie ei lange mitte nende sisse, kui teie aga kindlaste Kristuse õpetust finni peate, Tema pühad käsud peate ja ei unusta mitte seda Snnistegia sõna: Ei saa kõik, kes Minu wastu ütlewad: Issand, Issand, taewariiki, waid kes tewad Minu Issa tahtmise järele, kes taewas on. (Matt. 7, 21; Luk. 6, 46). Nende wale prohweide kohta, kes teid eksitawad, pidage meeles need Kristuse sõnad, mis ta wiimisel kohtu päawal ütleb: Palju ütlewad Minu wasta selsamal päawal: Issand, Issand, eks meie ole Sinu nimel prohweiti wiisil rääkinud ja Sinu nimel kurje waimusid wälja ajanud ja Sinu nimel palju wägewaid tegusid teinud? Ja siis tunnistan Mina neile: Mina ei ole teid elades tunnustanud, taganege Minust ära, kes teie ülekohut teete. (Matt. 7, 22. 23). Meie usu laimajate juu läbi ei rägi mitte Jumala waim, waid rääkib se waim, kes rääkis, et Jesus Kristus ajab kurjad wainnud wälja Belsebuli ja kurja waimu würsti wäega (Matt. 12, 24).

Näitke siis üles, mo armsad õige usu koguduse lapsed, oma usu kindlust, armastust oma koguduse wastu, truust

elus Kristuse käskude vastu, et teie elu läbi taewa Issa nimi saaks austud, aga mitte laimatud. Elage nõnda, et teie kristlik elu muljaks finni kõikide nende suud, kes teie usu pimedusest seda kuulutavad, et tema seletamiseks on tarvis enam aega, kui ihe Juuda, Muhamedlase ja pagana õpetamiseks risti uskus.

Sellest juba aasta aega, kui teie, mo armsad, oma õige usu kogudusega ühendamise algust Keisri Herra Aleksandri Aleksandrowitschi kronimise pääwaga ühendasite. Õige usu wõtmise rõõmu ühendasite teie kõige Wenemaa rõõmuga oma Keisri kronimise üle. Teie tahtsite ühes uskus oma Keisriga olla, Temaaga ühes kirikutes paluda, ihe altari pealt Issanda ihu ja werd vastu wõtta ja ühes Temaaga taewa riigi teed käia meie üleüldise Oma püha õige usu koguduse juhatusel al.

Seks suureks pääwaks teie elus ja suureks kõige Wene Maa rõõmu pääwaks olen mina teie juure tulnud, et teie ja kõige Wene Maa rõõmust osa wõtta.

Ma pidasin teie aeglikus kirikus jumaliku Liturgia teenistust ja tõin seda wereta ohwrit meie armsa waga Keisri, Tema waga Praua ja Suurwürsti Aujärjepärija ja kõige keiserliku sugu wõja, teie maa konna ja kõige mailma eest. Ma tänasin Jumalat selle eest, et Tema on meie Keisri Herra ja kõige Tema sugu wõja elu hoidnud; ma tänasin Jumalat selle eest, et Ta on teid oma püha tõlje koguduse lapsiks vastu wõtnud ja palusin Issandat meie Õnnistegiat, et Ta wõttaks teid finnitada armastuses Tema vastu ja truuses Tema püha õpetuse vastu.

Õsimist lorda tõi õige usu piiskop teie linnas seda kõige pühamat Kristuse ihu ja were ohwrit, et Jumal oma Poja püha ohwri pärast teie ja teie maa peale oma õnnistust jaadaks. Tema armuline ja südametundja tehsu lahti need

hinged ja südamed, kelle peal tahab Ta oma rahu lasta puhata, mis meie oleme Issanda nimel annud. Issand õnnistagu ja aitku, et siin pea saaks Tema suuruse ja pühaduse wääriline tempel ehitud. Olgu Tema silmad ja kõrwad alati walmis kuulmas selles templis, mis siin meie Reisri Herra ja kõige Wene Maa kaitaja püha Suure würsti Aleksandri Newski mälestuseks saab ehitud, niisama kui Salomoni templis, kõige nende palwed pääwal ja öösel, kes temas saawad palwet tegema, nihästi õige usulised, kui teise usulised.

Pidage siis, mo armsad, ikka seda Reisri Herra kronimise ja teie õige usuga walgustamise pääwa kalliks ja tänage sel pääwal Issandat selle eest, et Ta on meile seda wagat Reisri Herrat annud ja nende waimuliku andede eest, mis Tema teile õige usu koguduses on ilmutanud.

A m e n.

